

■ «**Η Παναγία** όλους μᾶς ἀκούει!...»

**«Ἐγὼ εἶμαι ἁμαρτωλή,
τί προσευχή νὰ κάνω;...»***

«Τὸ Ἔλεός Σου, Κύριε, καταδιώκει με...»

Γύρω στὸ 1939, ὅταν ἤμουν παιδιὶ 9 ἐτῶν, εἶχα γνωρισθεῖ μὲ τὴν οἰκογένεια Μίχα...

Σ’ αὐτὴν τὴν οἰκογένεια, τὰ παιδιὰ πὺ γεννιόνταν πέθαιναν πρὶν συμπληρώσουν τὸν ἕκτο μῆνα ζωῆς τους, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ τελευταῖο, τὸν Ἀνδρέα.

Όταν ὅμως καὶ ἐκεῖνος ἔγινε περίπου τριῶν ἐτῶν, ἀρρώστησε βαρεῖα καὶ ἐπειδὴ στὴν πατρίδα μου, τὴν Δράμα, δὲν ὑπῆρχε δυνατότητα γιὰ νοσοκομεῖο καὶ ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη, ὁ μικρὸς Ἀνδρέας ἀργοπέθαινε ἀβοήθητος.

* * *

Ένα βράδυ, πὺ φαινόταν ὅτι θὰ ἦταν καὶ τὸ τελευταῖο τοῦ μικροῦ παιδιοῦ, βγήκε ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι ἡ κυρα-Ἀλεξάνδρα, ἡ μητέρα τοῦ Ἀνδρέα, καὶ ἄρχισε ἔξαλλη νὰ χτυπάει τίς πόρτες τῆς γειτονιάς, ζητώντας βοήθεια...

Στὸ τέλος, ἡ περίλυπη μάννα χτύπησε καὶ τὴν πόρτα ἐνὸς κακόφημου σπιτιοῦ, πὺ εἶχε γιὰ νοικοκυρά του μία γυναίκα τῆς ἁμαρτίας.

Βγήκε στὴν πόρτα τότε ἡ γυναίκα τῆς ἀνομίας καὶ ἡ κυρα-Ἀλεξάνδρα τῆς φώναξε σπαρακτικά:

- **Μαριώ** μου, κάνε καὶ ἐσὺ προσευχή, γιὰτί χάνω τὸν Ἀνδρέα μου, τὸ παιδάκι μου!...

- **Μά**, κυρα-Ἀλεξάνδρα, ἐγὼ εἶμαι ἁμαρτωλή, τί προσευχή

νά σοῦ κάνω;...

- **Κάνε**, σὲ παρακαλῶ, ὅ,τι μπορεῖς!...

Ἡ Παναγία ὅλους μᾶς ἀκούει!...

Κι ἔφυγε τρέχοντας.

Καὶ «ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή» ἔπεσε στὰ γόνατα καὶ ἔκανε προσευχὴ γιὰ τὸν μικρὸ Ἄνδρέα.

Καὶ ὁ Θεὸς τὴν ἀκουσε!

* * *

Τὸ ἔμαθε τὴν ἄλλη ἡμέρα ἡ «κοινὴ» γυναίκα καὶ συγκλονίσθηκε!

Καὶ σὲ δύο τρεῖς ἡμέρες πῆγε καὶ ἐξωμολογήθηκε στὸν πατέρα Γεώργιο Καρσλίδη, στὴν Σίψα Δράμας. **Καὶ** ἀπὸ τότε ἄλλαξε ἡ ζωὴ της.

Γιὰ πολὺ καιρὸ συζητοῦσαν στὶς γειτονιές τὸ γεγονὸς τῆς μεταστροφῆς αὐτῆς τῆς γυναίκας.

Ἄλλοι τὴν πίστευαν, ἄλλοι ὄχι....

(*) Πρωτοπρεσβυτέρου Στεφάνου Κ. Ἀναγνωστοπούλου, «Πνευματικὲς Διαδρομὲς στοὺς Μακαρισμοὺς», σελ. 49, Πειραιὰς 2009. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.